

sagde, at jeg behøvede ikke at være saa utaalmodig, da jeg jo kendte disse Forhandlinger. Derom vil jeg gerne sige for det første, at jeg har ikke vist nogen Utaalmodighed, idet hvad jeg udtalte blot var Forbavelse over Socialministerens Optræden ved en bestemt Lejlighed, sammenlignet med den skarpe Hemmeligholdelsespligt, som var paalagt os andre, og dernæst, at det afgørende er ikke, om jeg kender de Forhandlinger eller ikke, men det afgørende er Ønsket om, at der virkelig foretages Skridt fra Regeringens Side, og at de foretages nogenlunde snart, for at man kan benytte den øjeblikkelige gunstige Situation. Det er det, som er Kærnen i denne Sag.

Der kan jeg ikke nægte, at der fra den højtærede Statsministers Side faldt et Par Udtalelser, som jeg beklager, idet han talte om Landstingssabotage. Værdien af den Udtalelse blev forleden Dag skarpt belyst af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, saa jeg skal ikke komme ind derpaa, men blot slaa fast, at hvis der fra nogen Side har fundet noget Sted, som kan kaldes Sabotage, maa det være fra de socialdemokratiske Udvalgsmedlemmers Side, idet disse har saboteret et Forslag, som var fremsat fra konservativ Side, saaledes at den højtærede Statsminister ifølge sin egen Udtalelse først „fik Lov“ til at læse det, efter at det var taget tilbage. Men lidt senere talte Statsministeren om, at Valutaraadet stod ved Afslutningen af sine Forhandlinger, og fortsatte derefter: „Saa vil der blive Lys i Sagen, og jeg tænker for øvrigt, at det Lys kommer tidnok for de to konservative Partier.“ Denne Udtalelse kan kun forstaaes paa een Maade, den vidner ikke om, at Statsministeren er besjælet af den Alvor, som han paakaldte saa stærkt, thi Ministeren maa jo vide, at uden Støtte af et af de konservative Partier, som han kalder dem, vil han intet kunne gennemføre i Landstinget, og hans Henvisning til det stedfundne Landstingsvalg betyder i denne Forbindelse intet.

For mit Partis Vedkommende kan jeg sige, at vi nu som før er villige til en Forhandling om dette Spørgsmaal, ja, at vi meget ivrigt ønsker en Forhandling, men at de Forslag, som skal kunne gennemføres, maa tage Hensyn til de Erfaringer, man har gjort overalt i Udlandet, og disse Erfaringer er afgjort ikke til Gunst for Importregulering — afgjort ikke. Det fremgaar af de Oplysninger, som er indhentet og forelagt for Valutaraadet, at man, hvad man i øvrigt for en stor Del vidste i For-

vejen, saa at sige overalt i Udlandet har forladt Importreguleringens Vej og er gaaet andre Veje. Det er overmaade karakteristisk, at et Medlem af det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Heilesen, da han talte om Kødudførselen til Norge, var meget mere bitter overfor Forbudet mod Indførsel deroppe, end han var overfor Kød-tolden. Det er overmaade karakteristisk, den Forskel, der er i Betragtningen. I dette Tilfælde staar vi som Udlandet overfor Norge, og her siger altsaa selv en radikal Mand om Kød-tolden, at det kunde nu endda være, men Forbudet, det er det, som generer ham. Dette er overmaade karakteristisk, det stemmer jo ganske med, hvad der ofte er fremhævet fra vor Side.

Medens jeg er ved disse Forhold, vilde jeg gerne spørge den højtærede Erhvervsminister, hvorledes Stillingen er med Hensyn til det, der i disse Dage er kommet frem i Pressen, at en stor og meget dygtigt arbejdende Industri herhjemme er udsat for meget alvorlige Angreb fra Udlandets Side. Jeg vil haabe, at den højtærede Erhvervsminister ikke blot vil være titulær Erhvervsminister, men vil være det i Realiteten og vil tage disse Henvendelser op til en indgaaende og velvillig Overvejelse. Det er jo ikke muligt paa nærværende Tidspunkt for denne Forsamling at tage Stilling til Spørgsmaalet, fordi de Oplysninger, der kommer frem, naturligvis maa overvejes. Det er ikke min Mening, at man, hver Gang der kaldes, straks skal springe til; men hvis en moden Overvejelse giver til Resultat, at her er en sund og levedygtig dansk Industri udsat for et Snigangreb fra Udlandets Side, som, hvis det lykkes, i det lange Løb absolut maa blive til Skade for Danmark og til Skade ogsaa paa den Maade, at den danske Forbruger i det lange Løb vil komme til at betale højere Priser for sine Varer — hvis Forholdet er saaledes, forekommer det mig, at der er god Grund for den højtærede Erhvervsminister til at tænke paa det, som han med et mindre smagfuldt Udtryk i sin Tid ovre i Fredericia kaldte for „Krykkerne“. Jeg finder, det vilde være rimeligt, at man i saadanne Tilfælde viste, at man ikke var bange for at betræde en Vej som den, den forrige Regering, skønt den jo ogsaa var en udmærket frihandlerisk Regering, dog betraadte, nemlig Indførselen af visse Krisetoldsatser.

Den højtærede Statsminister gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Fyr- og Vagervæsenet. Jeg forstaaer Ministerens Udtalelse saaledes, at han virkelig vil tage en Forhandling op med Rigsdagen om dette